

ДОБРИТЪ МЕСЕЦИ

отъ Калина Малина

— Обичашъ ли, девойче мило,
когато златно сънце грѣй,
кога пшеницата класила
на нива вѣтърътъ люлѣй?

Обичашъ ли и ти когато
вѣвъ бѣчви виното прелѣй,
кога листата — чисто злато —
въ полето вѣтъръ разлюлѣй?

Или обичашъ ти покрита
съсь бѣло черната земя,
кога самичъкъ вѣтъръ скита
по запустѣлѣ поля?

Кого отъ тѣзи родни братя
обичашъ ти: дали Априлъ,
или пѣкъ Сѣчко, баба Марта,
или Декемврий — старецъ милъ?

— Ехъ, златна бабо, кой не знае,
че всички, всички сѫ добри...
Поспратъ ли въ селото на края,
посрѣщамъ ги съ „добре дошли“.

Когато дойде Малѣкъ Сѣчко,
въ огнище огънъ наклада —
да ври чорбицата полечка,
наглеждамъ я и си преда.

До менъ сънливо Маца мѣрка,
преде, на огъня се грѣй,

въ котлето госбицата кѣрка,
вретенцето ми сладко пѣй.

А баба Марта отъ небето
когато ми се позасмѣй,
ела да видишъ, какъ въ полето
чеврѣсть орачъ оре и сѣй.

На пролѣтъ измета си двора
и кѫщицата наредя,
подпра се права до стобора
на сънчице да попреда.

И гледамъ, какъ прелитатъ птички,
какъ хвѣрка щѣрка подраниль;
пристигатъ, идатъ всички, всички,
когато дойде и Априлъ.

А Сънчо пѣкъ огрѣлъ земята,
расте високо житенъ класъ.
Щомъ цѣвнатъ въ двора ни цвѣтятъ,
ела на гости ти у нась.

Ела ми, бабичко, въ недѣля:
цѣлъ денъ тогава съмъ дома,
въ градинката ще ти постеля
подъ най-голѣмата асма.

Какъвъ шибой, какви парички
за мене Май е посадилъ!
Добри сѫ месеци тѣ всички
отъ Сѣчко до Декемврий милъ.